

عنوان مقاله:

بررسی اثرات تنش خشکی انتهای فصل بر عملکرد و اجزای عملکرد پنج رقم گندم دوروم در اهواز

محل انتشار:

دومین همایش ملی توسعه پایدارکشاورزی ومحیط زیست سالم (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سعیده خیراندیش - کارشناس ارشد زراعت

بهرام اندرزیان - عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی

شهرام لک - دانشیار گروه زراعت دانشگاه علوم و تحقیقات اهواز

موسی خاتمی پور - مدرس دانشگاه پیام نور دهدشت

خلاصه مقاله:

از زمان شروع کشاورزی، خشکی عامل محدود کننده مهمی بوده است که از طریق تأثیر بر عملکرد، موجب قحطی و مرگ و میر بسیاری شده است که به این منظور و برای شناسایی ارقامی از گندم دوروم که تحت شرایط تنش خشکی عملکرد بالاتری دارند آزمایشی به صورت کرت های خرد شده در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی در 3 تکرار در دو شرایط آبیاری مطلوب و تنش خشکی در مزرعه تحقیقات کشاورزی اهواز در سال 90-1390 اجرا شد. در این آزمایش، عامل اصلی شامل 2 سطح شرایط آبیاری (بدون قطع آبیاری و قطع آبیاری در مرحله پر شدن دانه) و عامل فرعی شامل ژنوتیپ گندم دوروم در پنج سطح شامل کرخه، دنا بهرنگ، D-84-6 و D-84-9 بود. نتایج حاصل از آزمایش نشان داد که بین عملکرد و اجزای عملکرد ارقام مورد بررسی گندم دوروم در شرایط آبیاری مطلوب و دوره قطع آبیاری (تنش خشکی) اختلاف معنی داری در سطح یک درصد وجود دارد. این نتایج نشان داد که بالاترین عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک به ترتیب برابر با 5700-12650 کیلو گرم در هکتار از رقم بهرنگ و تحت شرایط آبیاری مطلوب حاصل شده است. در بین ارقام مختلف تحت شرایط تنش خشکی بالاترین عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک به ترتیب برابر با 38-11750 کیلو گرم در هکتار از رقم بهرنگ بدست آمد. با توجه به نتایج می توان گفت که رقم بهرنگ به دلیل کارایی بالاتر در استفاده از منابع محیطی و همچنین توانایی جذب بیشتر مواد فتوسنتزی ذخیره شده در اندامهای رویشی گیاه در شرایط تنش می تواند رقم مناسبی برای کشت در مناطق خشک مانند اهواز باشد.

کلمات کلیدی:

تنش خشکی، آبیاری نرمال، گندم دوروم، عملکرد، اجزاء عملکرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/219983>

